ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 5.6.2019 г.
COM(2019) 502 final

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно националната програма за реформи на България за 2019 г. и съдържаща становище на Съвета относно конвергентната програма на България за 2019 г.

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно националната програма за реформи на България за 2019 г. и съдържаща становище на Съвета относно конвергентната програма на България за 2019 г.

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 121, параграф 2 и член 148, параграф 4 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики[1], и по-специално член 9, параграф 2 от него,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1176/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. относно предотвратяването и коригирането на макроикономическите дисбаланси[2], и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид препоръката на Европейската комисия,

като взе предвид резолюциите на Европейския парламент,

като взе предвид заключенията на Европейския съвет,

като взе предвид становището на Комитета по заетостта,

като взе предвид становището на Икономическия и финансов комитет,

като взе предвид становището на Комитета за социална закрила,

като взе предвид становището на Комитета за икономическа политика,

като има предвид, че:

(1) На 21 ноември 2018 г. Комисията прие годишния обзор на растежа, с което постави началото на европейския семестър за координация на икономическите политики за 2019 г. В него надлежно беше отчетен Европейският стълб на социалните права, обявен от Европейския парламент, Съвета и Комисията на 17 ноември 2017 г. Приоритетите на годишния обзор на растежа бяха одобрени от Европейския съвет на 21 март 2019 г. На 21 ноември 2018 г., въз основа на Регламент (ЕС) № 1176/2011, Комисията прие доклада за механизма за предупреждение, в който беше посочено, че България е една от държавите членки, за които ще се извърши задълбочен преглед.

(2) Докладът за България за 2019 г.[3] беше публикуван на 27 февруари 2019 г. В него бяха оценени напредъкът на България в изпълнението на специфичните за

[1] ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 1.
[2] ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 25.

държавата препоръки, приети от Съвета на 13 юли 2018 г., последващите действия във връзка с препоръките, отправени към България през предходните години, както и напредъкът на страната по националните ѝ цели по стратегията „Европа 2020“. В него бе включен и задълбоченият преглед по член 5 от Регламент (ЕС) № 1176/2011, чиито резултати също бяха публикувани на 27 февруари 2019 г.[4] Анализът на Комисията ѝ даде основание да заключи, че в България са налице макроикономически дисбаланси. По-специално, слабостите на финансовия сектор са съчетани с високо равнище на задлъжнялост и необслужвани заеми в корпоративния сектор. Въпреки че има напредък в справянето с източниците на дисбаланси, от решаващо значение ще бъдат цялостното изпълнение и мониторингът на предприетите наскоро реформи на надзора и управлението в банковия и небанковия финансов сектор.

(3) На 24 април 2019 г. България представи своята национална програма за реформи за 2019 г. и своята конвергентна програма за 2019 г. Двете програми бяха оценени едновременно, за да бъдат отчетени взаимовръзките между тях.

(4) Съответните специфични за всяка държава препоръки бяха взети предвид при програмирането на европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИ фондове) за периода 2014—2020 г. Както е предвидено в член 23 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета[5], когато това е необходимо за подпомагане на изпълнението на съответните препоръки на Съвета, Комисията може да поиска от дадена държава членка да преразгледа своето споразумение за партньорство и съответните програми и да предложи промени в тях. Комисията предостави допълнителни подробности за начина, по който ще използва тази разпоредба, в насоките относно прилагането на мерките, обвързващи ефективността на ЕСИ фондовете с доброто икономическо управление[6].

(5) Спрямо България понастоящем се прилагат предпазните мерки на Пакта за стабилност и растеж. В своята конвергентна програма за 2019 г. правителството, започвайки от номинален излишък от 2 % от БВП през 2018 г., цели дефицит от 0,3 % от БВП през 2019 г., излишък от 0,4 % от БВП през 2020 г., 0,2 % през 2021 г. и 0,1 % през 2022 г. Въз основа на преизчисленото структурно салдо[7] средносрочната бюджетна цел — структурен дефицит от 1 % от БВП в структурно изражение — продължава да бъде преизпълнена през целия програмен период. Според конвергентната програма за 2019 г. съотношението на консолидирания държавен дълг към БВП се очаква да намалее постепенно от 22,6 % от БВП през 2018 г. на 16,7 % през 2022 г. Макроикономическият сценарий в основата на тези бюджетни прогнози е реалистичен. Според прогнозата на Комисията от пролетта на 2019 г. структурното салдо се очаква да

---

3 SWD(2019) 1001 final.

4 COM(2019) 150 final.

5 Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 320).

6 COM(2014) 494 final.

7 Салдо, коригирано спрямо фазата на икономическия цикъл, без еднократните и временните мерки, преизчислено от Комисията по общоприетата методика.

отчете излишък от 0,7 % от БВП през 2019 г. и 0,6 % от БВП през 2020 г., което е над средносрочната бюджетна цел. Като цяло, становището на Съвета е, че се очаква България да спази разпоредбите на Пакта за стабилност и растеж през 2019 и 2020 г.

(6) Данъчните приходи и спазването на данъчното законодателство се подобряват и са въведени редица инициативи. Въпреки това събирането на данъци не изглежда да се подобрява навсякъде със същото темпо. Това се отнася особено за свързаните с труда данъци, вноските за социална сигурност и някои категории акцизи. Съществуват също така данни, че недекларираният труд и незаконната търговия с горива продължават да бъдат предизвикателство. Продължаването на усилията за подобряване на събирането на данъци и предприемането на допълнителни целенасочени мерки за справяне с предизвикателствата в специфични области на данъчната система е от първостепенно значение за допълнително намаляване на все още големия дял на сивата икономика.

(7) Правителството предприе стъпки за подобряване на ефективността на публичните разходи. Световната банка приключи преглед на разходите, обхващащ няколко публични институции (министерства и общини) и две пилотни проучвания на полицейската и противопожарната дейност и на отпадъчните води, и издаде наръчник за бъдещи прегледи от страна на правителството. В средносрочната фискална стратегия за 2018 г. правителството въведе редица нови показатели за резултатите, с които да се оцени въздействието на разходите в различните области на политиката с течение на времето и да се осигури информация при оценката и планирането на бюджета. Мерките по тези инициативи се очаква да повишат качеството, ефективността и прозрачността на публичните разходи и следователно да увеличат количеството и качеството на обществените блага.

(8) Държавните предприятия страдат от слабо корпоративно управление, което се отразява в голяма степен върху техните икономически показатели. В момента се провежда реформа на нормативната уредба в областта на корпоративното управление на държавните предприятия в сътрудничество с Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и с подкрепата на Службата на Европейската комисия за подкрепа на структурните реформи. Целта на реформата е да се отстранят съществуващите слабости чрез привеждане на националното законодателство в съответствие с Насоките на ОИСР за корпоративното управление на държавните предприятия. Въвеждането и ефективното прилагане на уредбата ще осигури приемственост и ще бъде от критично значение за успеха на реформата.

(9) В условията на благоприятна икономическа среда коефициентите за капитала и ликвидността на банките се подобриха като средна величина. Успоредно с това необслужваните заеми на нефинансовите предприятия намаляха, макар и да остават големи. Вторичният пазар за необслужвани заеми стана по-динамичен, но за това не бяха предприети никакви специфични мерки на политиката. Последващите мерки, произтичащи от прегледите на финансовия сектор, укрепиха банковия сектор, но все още се наблюдават някои слабости. Новите регулаторни инициативи през 2018 г. включват разпоредби за големите експозиции и идентифицирането на свързани клиенти, повишаване на равнището на антицикличния капиталов буфер и въвеждането на макропруденциални инструменти за мерки по отношение на заемополучателите. Предприемането на последващи мерки по законодателните инициативи относно

експозициите към свързани лица, трайните усилията за надзор, целящи ограничаване на заемите в полза на свързани лица и санкциониране на нарушенията на разпоредбите за обезпеченията, са от съществено значение за поддържане на добри бизнес практики. Укрепването на уредбата за преструктуриране на банките е друга предстояща мярка, която ще допринесе за устойчивостта на финансовия сектор.

(10) Приключването на реформата в областта на несъстоятелността би могло да спомогне за намаляване на голямата задлъжнялост на частния сектор и на все още високото равнище на необслужваните заеми. Някои липсващи елементи намаляват ефикасността и ефективността на нормативната уредба за обявяване в несъстоятелност, което води до бавни и скъпи производства по несъстоятелност. В същото време липсата на подходящи инструменти за мониторинг не позволява точен анализ на настоящите и новите предварителни производства и производства по несъстоятелност и не позволява идентифицирането на конкретни проблеми или слаби места. През октомври 2018 г. България отправи искане за помощ от Службата на Европейската комисия за подкрепа на структурните реформи, за да напредне с реформата на нормативната уредба за обявяване в несъстоятелност. Този проект идентифицира пропуски в нормативната уредба за обявяване в несъстоятелност и ще доведе до изготвяне на пътна карта за тяхното преодоляване. Важно е да се запази скоростта на реформите и да се изпълни бъдещата пътна карта.

(11) България е приела законодателни изменения през 2018 г. и работи за пълното транспониране на Директива 2015/849 (Четвърта директива относно борбата с изпирането на пари). Следва да се обърне внимание на ефективното прилагане на тези мерки. Органите все още не са приключили и не са уведомили за националната оценка на риска, която е крайъгълен камък в разработването на адекватни национални политики за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Освен това последните събития в банковия сектор показват, че е необходимо да се засили националният надзор върху международните финансови сделки и да се гарантира ефективното прилагане на нормативната уредба за борба с изпирането на пари. На риска от корупция трябва да бъде обърнато по-сериозно внимание, тъй като тя представлява предикатно престъпление за изпирането на пари. Българските органи ще трябва да покажат конкретни и трайни резултати, демонстрирани чрез окончателни решения по дела за корупция по високите етажи на властта. Използването на финансовите разследвания и финансовото профилиране е ограничено.

(12) Небанковият надзор е в процес на реформиране. През септември 2017 г. Комисията за финансов надзор прие план за действие за реформа на небанковия финансов надзор в сътрудничество с Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване. Пълното и навременно прилагане на плана за действие, което все още в ход, ще допринесе за адекватен надзор на небанковия финансов сектор. Във вторичното законодателство бяха въведени изменения, целящи подобряване на правилата за оценка и тяхното прилагане. Тяхното ефективно прилагане ще разреши оставащите въпроси, свързани с остойностяването, които бяха установени в миналото. И накрая, надзорът на групово равнище остава предизвикателство за гарантирането на подходящ надзор в застрахователния сектор, основан на риска.

(13) Секторът на автомобилното застраховане представлява известна уязвимост. Ясно определени правила за обезщетяване ще улеснят установяването на по-

хармонизиран подход от страна на съдиите при вземането на решение по отделните случаи. В по-дългосрочна перспектива такава методика би спомогнала за намаляване на разходите, променливостта и застрахователния риск при застраховките „Гражданска отговорност“ за моторни превозни средства. За устойчивостта на сектора би било полезно да се подобри ценообразуването, така че да взема предвид шофьорското минало на клиента. Комисията за финансов надзор предложи система бонус-малус, по която в момента тече широк обществен дебат с несигурен резултат. Накрая, ликвидността на бюрото „Зелена карта“ повдигна съществени опасения, главно поради неизплащането на застрахователни вземания от страна на две български застрахователни дружества. Стриктното спазване от страна на всички членове на техните задължения е от решаващо значение за надеждността и ефективността на системата.

(14) Инфраструктурата страда от сериозен недостиг на инвестиции. Обхватът и качеството на транспортната инфраструктура се подобриха, но остават под средното за ЕС равнище. Трансевропейската транспортна мрежа в България все още не е завършена. Освен това емисиите на парникови газове от автомобилния транспорт са се увеличили значително през последните 5 години. Съществува необходимост от допълнително развиване на железопътни и пътни участъци, както и на съответната Европейска система за управление на железопътното движение и на интелигентни транспортни системи. В България равнището на свързаност и пречистване на градските отпадъчни води е ниско, равнището на замърсяване на въздуха и на депониране на битови отпадъци е високо, а процентът на рециклиране е значително по-нисък от средния за ЕС. Необходими са инвестиции за насърчаване на устойчивото управление на водите, ресурсната ефективност и прехода към кръгова икономика. В допълнение, нуждите от инвестиции в сферата на енергетиката и смекчаването на изменението на климата и адаптирането към него са значителни. Високата енергоемкост на икономиката и бавният напредък по изпълнението на целите за енергийна ефективност, по-специално в сградния сектор, спъват производителността и конкурентоспособността на предприятията в страната. Поради това усилията трябва да се увеличат, за да се гарантира постигането на значителни икономии на енергия чрез целенасочени инвестиции в промишлеността, транспорта и сградния сектор. Увеличаването на инвестициите в инфраструктурата за чиста енергия (например чисто и нисковъглеродно производство на електроенергия, междусистемни връзки и интелигентни мрежи), в съответствие с приоритетите, очертани в българския проект на национален план в областта на климата и енергетиката, допълнително ще спомогне за подобряване на общата конкурентоспособност на икономиката и качеството на живот на хората.

(15) Въпреки увеличението на държавния бюджет за научни изследвания през 2018 г. разходите за научноизследователска и развойна дейност остават много ниски както в частния, така и в публичния сектор. Частните инвестиции в научноизследователска и развойна дейност са монопол на големи мултинационални дружества и са концентрирани в региона на столицата. Бавните темпове на изпълнение на реформите и голямата разпокъсаност на системата за научни изследвания, развойна дейност и иновации не позволяват на инвестициите в областта на научноизследователската и развойна дейност да допринесат за производителността и растежа. Големият брой университети и научноизследователски институти все още се представят слабо в сферата на висококачествените научни изследвания. Сътрудничеството между науката и

бизнеса продължава да бъде много ограничено и недостигът на човешки капитал в системата на научноизследователската и развойна дейност буди сериозно безпокойство. Клъстерите и техният потенциал в България са недоразвити, тъй като често не достигат нужната критична маса. По-нататъшните реформи, съчетани с ефикасно управление и по-ефективни публични инвестиции, могат да оптимизират въздействието върху производителността и да подобрят конкурентоспособността на икономиката. Освен това увеличаването на цифровизацията на предприятията и въвеждането на нови бизнес модели са от решаващо значение за производителността на страната.

(16) Реформите в публичната администрация и електронното управление продължават да бъдат бавни и не водят до достатъчни подобрения, а бизнес средата остава слаба. Бяха приети редица мерки за реформа, но тяхното прилагане на практика изостава. Институционалните недостатъци, регулаторната несигурност, корупцията и недостатъчното предлагане на работна ръка продължават да са сред основните пречки пред инвестициите. Управлението в публичния сектор се нуждае от повече прозрачност, по-ясни правила и дългосрочна перспектива. Забелязват се недостатъци и в областта на изпитването и безопасността на продуктите, дължащи се на ограничени финансови и човешки ресурси. Освен това въпреки че по-голямата част от мерките, включени в националната стратегия за обществените поръчки, са приети, тяхното изпълнение изисква непрекъснат мониторинг, контрол и оценка. Честото използване на пряко възлагане на обществени поръчки и големият брой единични оферти представляват заплаха за прозрачността и ефективността на системата. Административният капацитет на сектора на обществените поръчки продължава да бъде предизвикателство, както и професионализацията на публичните купувачи и съвместните покупки. Значителното забавяне на въвеждането на електронни обществени поръчки не позволява по-нататъшно подобряване на прозрачността и ефикасността на процедурите за възлагане на обществени поръчки.

(17) Пазарът на труда се подобри, но все още има предизвикателства. Заетостта достигна най-високото си равнище от присъединяването на България към ЕС, а безработицата е под средното равнище за ЕС. Въпреки тези положителни промени, някои групи от населението, като нискоквалифицираните работници, младите хора, ромите и хората с увреждания, продължават да се сблъскват с трудности при намирането на работа. Прилагат се специфични мерки в подкрепа на трайно безработните, които представляват 3 % от активното население през 2018 г. Комбинация от ефективни и непрекъснати информационни мерки, активни политики по заетостта и интегрирани социални услуги и услуги по заетостта би могла да подобри пригодността за заетост на групите в неравностойно положение и шансовете им за намиране на работа.

(18) Нарастващият недостиг на умения в България изисква значителни инвестиции. Пригодността за заетост на младите хора може да се повиши, ако бъдат подобрени качеството и ефективността на стажовете и чиракуването. Освен това участието в мерки за повишаване на квалификацията и преквалификация сред възрастното население е много слабо. Въпреки предприетите мерки за насърчаване на развитието на цифровите умения, в България равнището на основните цифрови умения остава сред най-ниските в ЕС (29 % от физическите лица притежават основни цифрови умения в сравнение със средно 57 % за ЕС).

(19) Въпреки ратифицирането на Конвенцията на Международната организация на труда относно определянето на минимална работна заплата и провеждането на няколко кръга преговори през 2018 г., работодателите и синдикалните организации все още имат различни становища относно критериите, които да се прилагат при определянето на минималната работна заплата. Има поле за по-широк консенсус относно въвеждането на обективен и прозрачен механизъм за определяне на заплатите. Междувременно, въпреки че участието на социалните партньори в замисъла и изпълнението на политиките и реформите изглежда се е увеличило, все още е необходима непрекъсната подкрепа за засилен социален диалог.

(20) Образователните резултати са ниски и продължават да бъдат силно повлияни от социално-икономическия статус на родителите. Това отразява предизвикателствата, свързани с качеството и приобщаващия характер на системата на образование и обучение. България инвестира недостатъчно средства в образованието, особено в предучилищното и началното образование — две области, които са от решаващо значение за създаването на равни възможности от ранна възраст. Участието в качествено образование и грижи в ранна детска възраст е слабо, особено за ромите и децата от други групи в неравностойно положение. Процентът на преждевременно напусналите училище все още е висок, което има отрицателни последици за бъдещата пригодност за заетост и резултатите на пазара на труда. Приложимостта на професионалното образование и обучение за пазара на труда и наличието на дуално професионално образование и обучение продължават да бъдат недостатъчни. При все че някои мерки са в процес на изпълнение, има необходимост от допълнителни усилия, за да се гарантира, че наборът от умения на завършващите висше образование може да допринесе за преодоляване на недостига на умения в краткосрочен и средносрочен по последователен начин. Въведени бяха някои мерки за преквалификация на учителите и за повишаване на привлекателността на професията. Независимо от това, програмите за началното и продължаващото образование за учители се нуждаят от допълнително укрепване и все още са необходими усилия за подобряване на условията на труд на персонала в сферата на образованието.

(21) В България все още се наблюдава високо равнище на неравенство на доходите и на риск от бедност или социално изключване. Въпреки че намалява, процентът на бедност или социално изключване през 2018 г. беше 32,8 %, което все още е значително над средното равнище за ЕС. Системата за социална сигурност не обхваща всички заети лица и е недостатъчна за справяне със значителните социални проблеми. Това отразява ниското равнище на социалните разходи, неравномерната наличност на социални услуги на територията на страната и ограничените преразпределителни ефекти на системата за данъчно облагане. През 2018 г. доходите на най-богатите 20 % от населението бяха 7,7 пъти по-високи от тези на най-бедните 20 %, което все още е сред най-високите равнища в ЕС. Въпреки някои мерки, адекватността и обхватът на минималните доходи остават ограничени и все още липсва обективен механизъм за редовното им актуализиране. Предоставянето на социални услуги е възпрепятствано от ниското им качество и липсата на интегриран подход към активното приобщаване. Все още има разлики в достъпа до социални услуги, здравеопазване и дългосрочни грижи. Това подкопава способността им да осигурят всеобхватна подкрепа за най-уязвимите групи, като например ромите, децата, възрастните хора, хората с увреждания и хората, живеещи в селски

райони. Част от населението изпитва затруднения при получаването на достъп до жилища на достъпни цени. Поради това са необходими повече усилия с цел стимулиране на активното приобщаване, насърчаване на социално-икономическата интеграция на уязвимите групи, включително ромите, подобряване на достъпа до качествени услуги и предприемане на мерки за премахване на материалните лишения.

(22) Секторът на здравеопазването все още се характеризира с ниски публични разходи. Хората в България са изправени пред ограничен достъп до здравеопазване, причинен от неравномерното разпределение на ограничените ресурси и слабото покритие на здравното осигуряване. Преките плащания от страна на пациентите са значителни, тъй като те трябва да компенсират ниското равнище на публичните разходи. Ниската степен на наличност на общопрактикуващи лекари ограничава предоставянето на първични здравни грижи. Съществува значителен недостиг на медицински сестри, като броят им на глава от населението е сред най-ниските в ЕС. По-бързото и по-ефективно изпълнение на националната здравна стратегия ще спомогне за справяне с тези слабости.

(23) В рамките на Механизма за сътрудничество и проверка Комисията продължава да осъществява мониторинг на съдебната реформа и борбата с корупцията и организираната престъпност в България. Ето защо тези области не са включени в специфичните препоръки за България, но са важни за развитието на положителна бизнес среда в страната. В доклада на Механизма за сътрудничество и проверка от ноември 2018 г. се посочва, че България продължи усилията си да реформира съдебната си система и за преодоляване на недостатъците в борбата с корупцията и организираната престъпност, но че са необходими по-нататъшни усилия в редица области. Комисията ще оцени напредъка отново в началото на есента на 2019 г.

(24) Програмирането на средствата от ЕС за периода 2021—2027 г. би могло да спомогне за справяне с някои от недостатъците, установени в препоръките, по-специално в областите, обхванати от приложение Г към доклада за страната[8]. Това ще позволи на България да използва по най-добрия начин тези средства за идентифицираните сектори, като се отчитат регионалните различия. Укрепването на административния капацитет на страната за управление на тези средства е важен фактор за успеха на тези инвестиции.

(25) В рамките на европейския семестър от 2019 г. Комисията направи цялостен анализ на икономическата политика на България и го публикува в доклада за страната от 2019 г. Тя извърши и оценка на конвергентната програма за 2019 г., на националната програма за реформи за 2019 г. и на последващите действия във връзка с препоръките, отправени към България през предходните години. Комисията взе предвид не само тяхното значение за провеждането на устойчива бюджетна и социално-икономическа политика в България, но и тяхното съответствие с правилата и насоките на Съюза предвид необходимостта от засилване на цялостното икономическо управление на Съюза чрез принос на равнище Съюз към бъдещите решения на държавите членки.

(26) В контекста на тази оценка Съветът разгледа конвергентната програма за 2019 г. и становището му е, че се очаква България да спази Пакта за стабилност и растеж.

[8] SWD(2019) 1001 final.

(27) С оглед на задълбочения преглед на Комисията и на тази оценка Съветът разгледа националната програма за реформи за 2019 г. и конвергентната програма за 2019 г. Неговите препоръки съгласно член 6 от Регламент (ЕС) № 1176/2011 са отразени в препоръка 2 по-долу.

ПРЕПОРЪЧВА на България да предприеме следните действия през 2019 и 2020 г.:

1. Да подобри събирането на данъците чрез целенасочени мерки в области като данъците върху горивата и труда. Да модернизира корпоративното управление на държавните предприятия чрез приемането и привеждането в действие на бъдещото законодателство.

2. Да гарантира стабилността на банковия сектор чрез засилване на надзора, насърчаване на адекватната оценка на активите, включително банковите обезпечения, и насърчаване на функциониращ вторичен пазар за необслужваните заеми. Да гарантира ефективен надзор и прилагане на нормативната уредба за борба с изпирането на пари. Да укрепи небанковия финансов сектор чрез ефективно прилагане на основан на риска надзор, изпълнение на приетите наскоро насоки за оценка и осъществяване на надзор на групово равнище. Да изпълни предстоящата пътна карта за справяне с установените пропуски в нормативната уредба за обявяване в несъстоятелност. Да насърчава стабилността на сектора на автомобилното застраховане чрез преодоляване на пазарните предизвикателства и оставащите структурни слабости.

3. Да насочи икономическата политика, свързана с инвестициите, към научните изследвания и иновациите, транспорта, по-специално към неговата устойчивост, водите, отпадъците и енергийната инфраструктура и енергийната ефективност, като отчита регионалните различия и подобрява бизнес средата.

4. Да подобри пригодността за заетост чрез засилване на уменията, включително на цифровите умения. Да повиши качеството, приложимостта на пазара на труда и приобщаващия характер на образованието и обучението, по-специално за ромите и другите групи в неравностойно положение. Да предприеме мерки за социално приобщаване чрез подобряване на достъпа до интегрирани социални услуги и услуги по заетостта и по-ефективно подпомагане на минималните доходи. Да подобри достъпа до здравни услуги, включително чрез намаляване на преките плащания от страна на пациентите и справяне с недостига на медицински специалисти.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател